

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. 6. 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Haliny Černé a soudců JUDr. Jaroslava Pálky a Mgr. Petra Hlaviny **odvolání** obžalovaného **F. T.**, narozeného XXXXX v XXXXX, důchodce, trvale bytem XXXXX, XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu Břeclav ze dne 1. 4. 2021, č. j. 1 T 170/2020-96, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu **se** napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o uložení trestu zákazu činnosti.**

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu **se nově rozhoduje** tak, že obžalovanému F. T. podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku **se ukládá** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **1 (jednoho) roku.**

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn.**

111/2021

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný F. T. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a tohoto trestného činu se měl dopustit jednáním spočívajícím v tom, že

dne 2. 10. 2020 kolem 10:00 hodin řídil v Hustopečích, osobní motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, reg. zn. XXXXX, společnosti AutoESA a.s., 120 00 Praha 10, K Učilišti 170, IČ: 25627538, kdy byl na ulici Bratislavská spatřen hlídkou Policie České republiky, Obvodním oddělením policie Hustopeče, která na základě osobní a místní znalosti identifikovala jako řidiče právě obžalovaného, který by měl disponovat platnou blokadou řídičského oprávnění, proto se hlídka rozhodla vozidlo zkontrolovat, k čemuž došlo na parkovací ploše při areálu společnosti MOSS LOGISTICS, přičemž bylo zjištěno, že vozidlo obžalovaný vědomě řídil přesto, že řídit motorové vozidlo nesmí, neboť mu bylo doručováno Městským úřadem, Odborem dopravy Kadaň oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řídičského průkazu v důsledku pozbytí řídičského oprávnění ze dne 30. 7. 2019, č. j. OD 31448/2019, kdy toto oznámení mu bylo doručeno fikcí dne 13. 8. 2019 - zásilka vložena do schránky, přičemž řídičské oprávnění pozbyl v souladu s ustanovením § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů – zákon o silničním provozu v platném znění, kdy obžalovaný si podal proti tomuto oznámení námitky, které byly rozhodnutím Městského úřadu, Odboru dopravy Kadaň, č. j. OD-7988/2020/Kob ze dne 20. 2. 2020 zamítnuty, když rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 3. 2020, toto rozhodnutí bylo rovněž doručeno fikcí, kdy bylo vloženo do schránky dne 6. 3. 2020, z výše uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovaný o „vybodování“ věděl od této doby, zcela prokazatelně pak o této skutečnosti věděl minimálně od 5. 8. 2020, kdy na tuto skutečnost byl výslovně upozorněn při silniční kontrole provedené hlídkou Obvodního oddělení policie Kyjov, kdy touto hlídkou byl kontrolován dne 5. 8. 2020 v 01:05 hod. a byl mu zadržen řídičský průkaz č. EN 171026 a zakázána další jízda.

Podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) měsíců a jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců. Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 2 (dvou) let.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání obžalovaný, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce a napadal všechny výroky rozsudku. Následně obžalovaný omezil své odvolání toliko na výrok o trestu zákazu činnosti, kdy poukazuje na své osobní poměry, tedy na svůj vážný zdravotní stav s tím, že motorové vozidlo je prostředek, kterým se dopraví zejména k lékaři. Poukazuje na to, že se trestného činu nedopustil pod žádným vlivem návykových látek, ani nezpůsobil nehodu a odkázal na řadu rozhodnutí, ve kterých v podobných případech nedošlo k uložení trestu zákazu činnosti, a navrhl, aby tak bylo postupováno i v jeho případě. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu zákazu činnosti a tento již neuložil, přičemž u veřejného zasedání upřesnil svůj alternativní návrh, aby případně byl uložen trest zákazu činnosti kratšího trvání.
3. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jenom pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
4. I když obžalovaný u veřejného zasedání omezil rozsah svého odvolání toliko na výrok o trestu zákazu činnosti, pak odvolací soud ke skutkovým zjištěním nalézacího soudu uvádí, že bylo provedeno dokazování v rozsahu, který zákon ukládá v § 2 odst. 5 trestního řádu a následně pak provedené důkazy hodnotil postupem dle § 2 odst. 6 trestního řádu. Odvolací soud uzavírá, Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

111/2021

že skutková zjištění nalézacího soudu mají plnou oporu v rozsahu provedených důkazů a skutková zjištění nalézací soud rozvedl v odůvodnění rozsudku v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Pokud obžalovaný vznášel námitky proti skutkovým zjištěním nalézacího soudu, pak lze tyto námitky hodnotit toliko jako námitky směřující do hodnocení důkazů, přičemž hodnocení důkazů je především právem soudu nalézacího a odvolacímu soudu pak nepřísluší zasahovat do hodnocení důkazů soudem nalézacím, není toto v rozporu se zásadami formální logiky a ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, což v této věci zjištěno nebylo. Lze tedy uzavřít, že odvolací soud se v plném rozsahu ztotožnil se skutkovými a následně i právními závěry soudu nalézacího. Pokud jde o namítaný trest zákazu činnosti, který byl obžalovanému uložen ve výměře 2 let, pak nalézací soud přihlédl k okolnostem, které obžalovaný namítl ve veřejném zasedání. Především se před odvolacím soudem v plném rozsahu doznává ke spáchané trestné činnosti, uznává své pochybení, uvedl, že si vzal velké ponaučení a v budoucnu se nehodlá dopouštět přestupků na úseku dopravy, ani jiného protiprávního jednání a navrhoval i uložení případného alternativního trestu místo trestu zákazu činnosti s tím, že motorové vozidlo především potřebuje pro svoji osobní potřebu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a ke skutečnosti, že je vážně nemocen a ve vyšším věku zůstal osamocen.

5. Odvolací soud se ztotožnil s úvahou nalézacího soudu, že v daném případě je třeba uložit trest zákazu činnosti, neboť obžalovaný nerespektoval rozhodnutí správního orgánu a dále skutečnost, že pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodové hranice. Odvolací soud přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný byl přistižen při řízení motorového vozidla v rámci běžné kontroly, nikoli proto, že by sám spáchal jiný dopravní přestupek, a také se hájil tak, že řídil motorové vozidlo pro přesun k lékařskému ošetření, byť toto následně nedokázal v plném rozsahu potvrdit. Nicméně, zejména z lékařských zpráv je patrné, že obžalovaný skutečně trpí řadou onemocnění a lze tedy dovodit, že motorové vozidlo skutečně používá i k dopravě k tomuto lékařskému ošetření. Odvolací soud pak dospěl k závěru, že trest zákazu činnosti v trvání 2 let se tedy jeví jako nepřiměřeně přísný a proto byl zrušen napadený rozsudek pouze ve výroku o trestu zákazu činnosti postupem dle § 258 odst. 1 písm. e) odst. 2 trestního řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací soud se ztotožnil s úvahou nalézacího soudu, že jsou splněny všechny zákonné podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti, pak byl obžalovanému tento trest opětovně uložen, a to ve výměře 1 roku, tedy při samé spodní hranici zákonné trestní sazby.
6. Odvolací soud má za to, že vzhledem k okolnostem na straně obžalovaného a délka tohoto trestu se jeví jako dostatečná k tomu, aby si uvědomil podmínky při řízení motorového vozidla s tím, že po skončení tohoto trestu a poté, pokud se mu podaří získat zpět řidičské oprávnění, se bude muset při řízení motorového vozidla chovat tak, aby se nedopustil přestupků obdobných, které vedly ke ztrátě řidičského oprávnění dosažením 12 bodové hranice. Odvolací soud musí konstatovat, že pan obžalovaný je dosud řidičem značně neukázněným, neboť se opakovaně dopouští porušování pravidel při řízení motorového vozidla a i když doposud při těchto porušeních nedošlo k žádné dopravní nehodě a následkům na majetku či životě a zdraví, pak tato skutečnost není výsledkem činnosti obžalovaného, ale spíše věcí náhody a je nutno, aby si obžalovaný i tyto souvislosti v budoucnu uvědomil.
7. Pokud jde o návrhy obžalovaného na uložení alternativního trestu místo trestu zákazu činnosti, pak k takovému postupu odvolací soud přistoupit nemohl, neboť odvolání podal toliko obžalovaný a z tohoto důvodu nebylo možno jeho postavení zhoršit, nicméně odvolacímu soudu se nejevilo adekvátní uložení jiného trestu než trestu zákazu činnosti, byť pouze ve výměře jednoho roku.
8. K jiným změnám pak odvolací soud zákonné podmínky neshledal.

111/2021

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 17. 6. 2021

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
JUDr. Jaroslav Pálka v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

111/2021

5

7

To

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková